

BHAGAVADGÎTÂ

MAHÂBHÂRATA TEOS
Tlk Linnart Mäll

EESSÕNA

"Bhagavadgîtâ" eestikeelse tõlke ilmumisest on möödunud kakskümmend aastat. Mõne kuu eest tegi kirjastus Biblio ettepaneku see uuesti välja anda ja ma jäin meeleldi nõusse, keeldusin aga lihtsast ümbertrükist.

Kakskümmend aastat on pikk aeg. Vahepeal on indoloogiasse lisandunud hulk materjale, mis avavad "Gîtâ" seni varjatud aspekte. Originaalteksti kõrval olen nüüd saanud kasutada ka India keskaegsete õpetlaste kommentaare.

Töö mitmete teiste muistsete teostega on minus süvendanud juba tookord tärganud veendumust, et "Bhagavadgîtâ" on üks tõelistest humanistlikest baastekstidest. Muidugi ei saa alahinnata selle teisi külgi, näiteks mütoloogilist, religioosset, filosoofilist, psühholoogilist ja kunstilist, samuti ka seda, et "Gîtâ" najal on kujunenud mitu voolu hinduismis ja muidugi ka ameerikalik krishnaism.

Seega oli põhjusi tõlke ümbertöötamiseks enam kui küllalt ning sõandaksin öelda, et nüüd on tegu täiesti uue tõlgendusega. Humanistliku baasteksti kontseptsioonist annab lugejale ülevaate sissejuhatav artikkel "'Gîtâ" kui humanistlik baastekst."

"Bhagavadgîtâ" kuulub nende väheste teoste hulka, mis on inimkonna ajaloo kulgu mõjutanud väga suures ulatuses, ja mitte üksnes Indias, vaid ka kaugel väljaspool selle piire. See toime jätkub tänini.

Järelikult kehtib "Gîtâ" väide INIMESE kui JUMALA ja JUMALA kui INIMESE samasusest ka praeguses kultuurisituatsioonis kui üks võimalus ületada oma tühine mina ja asuda maailmakõiksuse mõistmise teele.